

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör gällande att Republiken Italien ännu inte antagit bestämmelser om de sanktioner som ska tillämpas vid överträdelse av artiklarna 4 och 7 i förordning nr 511/2014 trots att sådana bestämmelser skulle antas inom medlemsstaternas rättsordningar senast den 11 juni 2014 och medlemsstaterna därefter ska vidta "alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas" i enlighet med vad som stadgas i artikel 11.1 i förordning nr 511/2014.

Vidare har artikel 11 i samma förordning åsidosatts på grund av att Republiken Italien inte anmält sanktionsbestämmelserna. Enligt artikel 11 sista stycket i förordning nr 511/2014 var Republiken Italien nämligen skyldig att anmäla de bestämmelser "som avses i punkt 1" till kommissionen, det vill säga "bestämmelser om de sanktioner som ska tillämpas vid överträdelse av artiklarna 4 och 7" senast den 11 juni 2015.

(¹) EUT L 150, 2014, s. 59

Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākā tiesa (Senāts) (Lettland) den 3 juni 2020 – AAS "BTA Baltic Insurance Company" mot Valsts ieņēmumu dienests

(Mål C-230/20)

(2020/C 255/17)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i det nationella målet

Klagande: AAS "BTA Baltic Insurance Company"

Övrig part i målet: Valsts ieņēmumu dienests

Tolkningsfrågor

- 1) Ska en sådan borgensman som avses i artikel 195 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 (¹) av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen – i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 (²) av den 16 november 2000 – anses vara gäldenär i den mening som avses i artikel 221.3 [i samma förordning] och ska därmed den tidsfrist som föreskrivs i artikel 221.3 tillämpas på borgensmannen?
- 2) Om den första frågan ska besvaras nekande, ska borgensmannen enligt artikel 232.1 a i förordningen anses vara den som verkställigheten av beslutet eller indrivningen av skulden riktar sig mot eller den person som berörs av verkställigheten, och ska medlemsstatens bestämmelser rörande verkställighet, däribland bestämmelserna om tidsfrister, därmed tillämpas på denne?
- 3) Om borgensmannen enligt de tillämpliga unionsbestämmelserna inte ska anses vara gäldenär i den mening som avses i artikel 221.3 i förordningen och inte heller den som verkställigheten av beslutet riktar sig mot eller en person som berörs av verkställigheten, kan då det krav som följer av rättssäkerhetsprincipen och som innebär att en rimlig preskriptionsfrist ska iakttas tillämpas på borgensmannen?

(¹) EGT L 302, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4.

(²) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000 om ändring av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 311, 2000, s. 17).